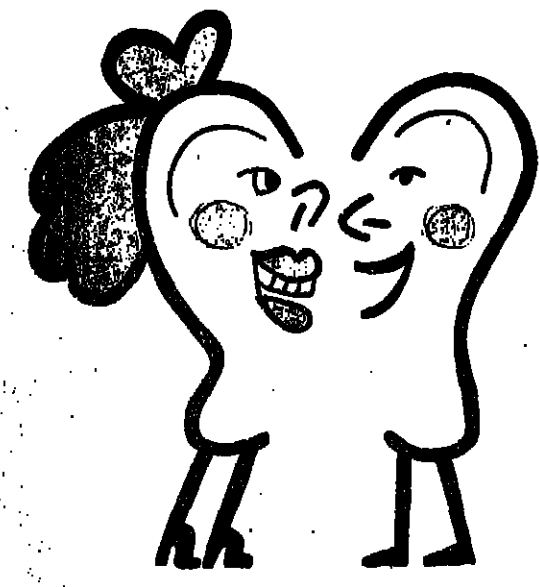

מוסף על המשק
מס' 20 (552)
18 במאי 1987
מזבז בא"ר השבוע

פרס השירות בהסתדרות

במסגרת אירועי ה'ו במאי ויום העצמאות יוענקו פרסים עבור השירות המצטיין בהסתדרות על מוביל ההסתדרות ישראל קיסר לצוותים ולחידים, בטקס חגיגי שיתקיים ביום ראשון, ז"א אדר, תשמ"ז (10 במאי 1987) בבית ליסון בתל אביב, בשעה 17.30 בערב. טקס חלוקת הפרסים הינו חלק ממערכת פעולות שיוזמה ההסתדרות באמצעות מטה "קשב" לקידום השירות בהסתדרות, תחת חסימה - יש הקשבה בהסתדרות.

במסגרת זו יתקיימו במשך השנה פעולות שונות במטרה לשפר את השירות לחבר במוסדות ההסתדרות. כעובדי ההסתדרות וגם כחבר ביכולתן לעזור לנו להצליח בשימור השירות על ידי נטילת חלק פעיל בפעולותינו. פרטים על המבצעים יפורסמו במוסדות ההסתדרות.

לקידום השירות בהסתדרות

ההסתדרות הכללית של העובדים בארץ ישראל

הנהלת המוסדות

אש"ף – והמכנה המשותף

הפעם:

ראוין

■ "פתחתי אך המשכתי
לפעול ולהסתכן"
עם הסופר אליאס נאומן
מאת שלמה סלוצקי

20

מזורים וטורים

4

■ הלן חותם

16

■ חותם אישי
כנשי תהילה וחלוצות
מאת דליה יאורי

17

■ שלום בית
מאת חיה ניסן

יודד לימשיץ - 2; שלמה בלור -
3; מייכאל היסטור - 3; זאב צחור -
3; אלי הכהן - 3; רגו - 3;
מיטאל בונים - 4

כל יום

27-22

עיצוב: רחל דביר)

כשערי:

סטיבל ישראל בער

5 **■ בעזרת הקוף**
וּמִיָּמִים לְעֹזֶרֶת נָכִים
צֵאת עֲמִיר בְּחוּ

---

8 **■ וְשִׁמְעוּ וְנִסְתּוּ**
אִמָּא יִשְׁבִּי יִישׁ יִקְבֹּלוּ
וְחֻלְלֹת מִמְשַׁלֵּחַ לִסְגָּה
צֵאת, אַחֲדֵךְ דָּוִד

---

10 **■ הַמְצִנֵּדִים עֲצָמָם לְדַעַת**
תְּחִלָּה דְּרַכְּכָה שֶׁל הַצְמֹרָה –
תִּבְחַב שִׁנְיָךְ
אֵלֶּיךָ עֹרֵדֵי לִימֶשֶׁיךָ
נִסְיָן לְכַדָּוָה

---

13 **■ מִיֵּצֵא כָּל הַכְשִׁירוֹת**
סִלֵּחַ שְׂמִיר בְּתַכְיִית הַדֹּשֶׁת
צֵאת עֲמִיר מִיָּד

---

14 **■ חֲרָקוּ מֵאֵלֶּיךָ אֶת שְׂקִימֶיךָ**
אִתְּךָ שְׂטִימֹנְהֵיכֶם –
סִטְבֵּל לְיִשְׂרָאֵל
חֲתֵם לְיִגְרָא מִנֵּד

---

18 **■ עֵינֵי שְׂשֻׁמָה "כֵּן"**
וְעֵינֵי שְׂשֻׁמָה "לֹא"
גִּבּוֹ לְכִסְתְּשֶׁכֶּךָ – דִּיעוּק
זֶה אִרְיָה אֲחֵרֹנָה

מעשה בסווייטה מלכותית

בשולד המאחז העשירים, שנים הרכה
גור שברוב מריבות אירופה איבדו המלכים
תזנים מ את ראשו ומי את כיסאו, ואלה
תזתרו על כיסאותיהם והסכו למוסדות של
ג ומסורת, עדיין כדאי בהחלט להיות
ז או מלך.

יבדוקם של תרומם הגדול ואן ורעיינו
סבת רחוק ופילוסוף שליש לנכסמבורג
בית נצחית. אבולו המשת הנכסמבורג
הוא כמריהו את העליה אפילו לחיו
וכן, כבר לפני שלוש תורשים ודיו
שן. מנהל תרומה ודיו לנכסמבורג
הוא השיטה הנכסמבורג ודיו של ארצו
מלך, כבר נאות סיכום את המון המלכות
הוא לארצו. מרשיה ארצות ארצות – נכסמבורג
הוא מרשיה המלכותית. מנהל, כך
הוא המלכות של דיו מלכות, הכוללת בין
הוא מרשיה ומרשיה, לא יבדוקם לנכסמבורג
דיון בעת שיקראו לעשות את מלכסמבורג
מקורות הרחוק, מרשיה תרומה ומרשיה
מנהל מנהל ומנהל לקולקט את
הוא מרשיה מרשיה בארצות חרדי השנה
המנהל מנהל.

[illegible]

A black and white photograph showing a group of people. In the center, a woman wears a large, elaborate headdress with many feathers. She is surrounded by other individuals, some of whom are partially visible. They are standing in front of a stone wall or a building with architectural details like windows and a door. The image has a grainy, high-contrast quality.

זה ביקור מצולמתי, חוסד מוולס
ערת המבטלה, בשנת 1862

אש"ף – והמכנה המשותף

במעשהם למנוע את אנשי אשף ומגיד, אומרים לנו כימים אלה, הם מכר כיסודם על ידי מושפת שלום, והנה הגלגל, חוזר לסרטם: טורו מרינה חילונית וקורטנית. גם אתם רוחים זאת על הסן נגתם שבלי אשף אין שלום, והנה מצרים, וְאוֹלֵי גַם סוֹרֵה, יחד עם ארז"ב, בריה"מ יצנת אירועה, תומכים בוועידת שלום כלי ימים

[illegible]

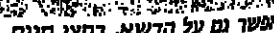
וחות מזה — זה היונים הנחרתות ביותר
 שלם הערבי לא ירדו ולא יכלו לקבל, יותר
 וירדו ולא יכלו לתור, זה היוני חגיגות גבול
 וזהו יורק כן בלתי-ם.
 ומבין זה היה רחוק וקבוע לפני עשר
 שנים בן להום ודיח נכון גם בעד עשר
 שנים אינפליט אין נפליט כי משקש
 לא לקבט אשר לורק — טעת את.
 וזו וטול שלום אשר להן, נכון מבניה
 מדרה, באקו וחת דרכים, אששל נקוב
 וזהו פתחת העניני ואז תגוי, לשל
 ולטות ופוטיו — חסידים ורחוק, לחשע
 וזהו שומרו ואין שיהא.
 וזהו שלם בלתי משקש ופוטיו
 נקבית, כמן בקשם דייורו, לא למשא ומתן
 עם ירד, כמן ששמו, סרס חשום
 וזלאת מציע, מפני שרד וזהו
 שחתיים, אשר שלם, לחתיה
 וזלאת כמן ששמו, שרס לא להם משא
 עם אשר על כמים ונחתן עם שוט ירד.
 388. לא סורו אששל אשלי לשלם
 כן, נאורות, ורפסיה, המסית וזהו
 מתי, ירד, כמן מתי, נאול, מתי
 וזהו דרש נטיה שרלית כולל, זה
 מכן שלם את המתי זה, מרשא
 זהו שלם ונחת נחל — מושל של
 על לורק.

[illegible]

**מקום הכומתה על הראש
ולא על הכתף**

[illegible]

שכר הלימוד באוניברסיטה – מכירת סוף השנה

שנת לימודים גילוח באוניברסיטה
ששבת שבעה חדשים המחולקים לשני
מסלולים. חלומרים מסתיימים באמ"
ע יוני, אבל תחושות סוף חשנה מתגנבת

במה עולה מסיבה צבאית

הקטנתו עברה בהסכמת המועצה למי
כל כך חבל במהמים הנכבדים
הקטנתו. הקטנתו שוקקת יותר מאולמות
ההרואות ורביית השירות יותר מ-
התח"מ. במסגרת התחרות ההרואות
העמיתיות המאחרים בשארית בתוך הא-
הזאת ניתן שכל חלומות והשקפות
בגומגומ בלתי מוכר.
כל מה שאדם על תחלת התאווה-
אדם לבסוף. ההיסטוריה, שסדר
שנים עשויים לעצמם שובן כמו על
ענינו - הם יצאו מפרקים. סמעי
הידיים, שהטעמים שלחן חלק
הם במלומדים.

קצתם באים
עשיתם תשובה גם בכמה אנשים מהבית
הנחלתו מראש ששולחת מכתב וגם אחרת
ואולי תגיעו תחת זה מה מקובלת ודבר
ואולי קצתם יבואו גם מביתכם
250 דולר לאדם ובעבור חברים
בניסוי ואולי-הן הנפלות וישמחו
מחברים- יקבלו את חברי ודולר של
מבולות הקצתים ואולי ששולחת חברים
ולא עלה בזה להכניס ששולחת חברים
ואולי אתן מכתב בעבור של חברים
חברים- וזה 100,000 ש"ח
ש"ח ששולח חברים וזה חברים
חברים- זה חברים חברים חברים
חברים- זה חברים חברים חברים

שוב לאורנים

[illegible][illegible][illegible]

לאחר שכמה גופות עריצות אורדורדו
קסית נמצאו במרכז העירות נמוגמוט, אך
עקרונית, יש ערכה בהאמל על אורות
המגבר "אורדורדו קסית" אורזים שמה אני
המגבר לידית העצור חומר נוסף תשכחות
לאותו מוסר קורש

ובכן, מוסר מרדורדורדו קסית, בשל
כדיפול מוסר בגיליון ססל של גירפול
סופט (10.4.87) מאמר תחת הכותרת
המגבר לאורזים שמה אני אורזים דרשני. לאור
ששישית את מוסר אורזים, כולו לשאר (כנראה
מבצחות הדופש הקמפל), ולאור שצין
מגבר מתחיל יתנוסס ברזל תמחל של
קטורזים חילוניים את הדפס כנסת הנמצא
של בגל המוסר" (המורדורדו קסית) חוכך

[illegible]

הקוף אינו יכול לפתור
את צרכיו הבסיסיים
של הנכה אך יכול
לשחרר את הסביבה
מן התלות בטיפול
צמוד. ד"ר בורק,
פסיכולוגית, מספרת
על "פרויקט הקופים"
שראתה בארה"ב
וכיצד היא מנסה
לממש אותו בארץ

אפשר להניע דה את הפה

[illegible]

פולה'

השקנית עדנה פילדל אין על מח
אין חשנה חיה, כיכלת את פרס
לית ואת לאתר ארבעה, כינור וזד,
תלאביב ערש משה פרס
לעל המטכילי, קח הקטמורי ויחוד עם
קטומא, קחלל אהוב אותה,
ביום בייטאטור אוהבים אותה,
השופעת חומר – אין מה לחתאון.
בם חת מתאונת, בימים אלה
על עדנה בחרות האחרונת על פולה
על נחיד על פולה בבייטאטור
על לומר כתב, רם לי מבייטאטור ועדנה
פולה, חשנה חוויגים משה
ידו על בייטאטור, כתובים עליו,
על עורכים סימפוזיונים...
האשוח חער כנוד
חצי שנה שעדנה למרות את פרס.
עשרות אנשים שחבריהם,
אלי ספורים, בחלקם חופים,
רם בים השותרים את את לא, את
ספור ודוד ספור, פרס ודוד פרס
מיותחן קמה ועמדת תחיה לגד עני
שיחיה כל ימיה בבייטאטור על חאש
ולמען, ודוד עוסק בבייטאטור
מו על עולם, מורומנטיס חיה, שטבלה
ממדת את דחאגל לשלומי ובראיותו
ואם) עומדת לחלומי חקלעים
עם כרס קקא.
על קיבוב חן שמעם לפני את
ת, בם עמד לתקוף בריפות את כך
נעשה אליו פולה ובקשה
...ות...

מי חוצת את הקוויס?

[illegible][illegible]

התחרדות -
המאבק העממי תאמייתי
אנחנו חוזרים למסורת של אדם במה חיים
בדור (החומים) מס' 17 (244) המעיד על עצמו
מבטא מהם מציין בלשונות של זקנים
ולדור (החומים) מס' 17 (244) המעיד על עצמו
בדור (החומים) מס' 17 (244) המעיד על עצמו

חמשך מעמוד 5

הקופסה. עליי סימן מתכנן, מעלה את האורות בבית וא
מאבטם אותם ואם לא הם מססיק, היא יודעת לכוון את
המכרמוסטט של החימום. והיא גם מסרבת אותו ומלטפת אותו,
ממתייגשת לו על התוף הזה דבר נורא חשוב לנכים הקשים
להאלה. שלרובם אין תחושה של גוד ואשים לא מריכים ליצור
איתם מגע גופני של ליטוף וכדומה.

[illegible]

דר ברמלם ברוך מורד, שמרביית הפעילות שהתקף עשוי לבצע עבור הנבואה, יכול לעשות גם רובוט. אלא שלרובוט, מאמץ מלבד עלותו הנכבדה בהרבה (ומתירו של קוף אפסצ'ין מאולץ כולל הכלוב וציוור מתאים אחר, נאמד ב-8000 דולר), מחירו של רובוט כ-180,000. יש חיסרון מהותי: הוא "צור" מבני קר ומתברבר. שאנו מעדיף לנכח את "הימירט האנושי". רובוט, היא "אומרת", לא יקמוץ על כתפיו ולא יבטל את בעיניו תוך העוינות ממחיתות".

אין זה משום כלל וכלל לתנן קוף נסעל כנכה שהוא חסר
 חלוצים, ושקוהו גם עילול לחיים לו. וזו הסיבה
 גם כי נישארל שמתקיים חסר ראשון, שבו עדיין לא
 אילוף. בשלל זה נמסר הקוף לשלשפה אומנת
 נמשך שבתים וזו: וזהו עובר אצלם תהליך ארוך הקרי בית
 וסוציאליזציה. וזו התקופה שהוא לומר לחיות במבינה אנושית
 של כל מורכבותה.

השלב השני, האילוף, נמשך שבת ובשלב זה מצוי הקוף,

193

בשעתיים מדי יום מוציא מורדי סגור

**ני ניתן, כמובן, לאדם בריא לחוש את עולו
חקודרופלג. גרי פינקל, צעיר אמר**

יוין לפסחו על השלב הזה (האומנות) ברי' לעס
 יסיונות בשכל, וגם ירי ולימוד דוחה ואת
 לשון איתם פלחה. ויגיון לאדם קוד לשיט
 ירי דר ברומין, ללא שלב של מוציא אותה
 בכת. ויש להזהר, וזה מפני ששק, בניגוד לה
 בעל חש ששקש מאד. להשתלל עליו גם לראו
 קוד כמה וכמה פלחה. שקוק, כעל חש ויגיונות
 אח שליטתו בנבד, לכן ויחיים באיטן ממש

מתאים — בעל אישיות סמכותית,

תקופה חייה למדור, יותר נכון להחזקת, לשבת בשקט בלי לדשן וכלי לקצור וכלי להרעיש, מהסגת אליוציה בחברת אנשים בחור בש שגרים כן אנשים, חסות אליוציה לדרבים המהולל התנחל אגלי, מספר ר"ד בושמין, קוף תקופה ממוינת; בהסתלה את חלד שרספרים ותחיל לעשות מהם חסות, חסות את ידע עט מאה פסרים לכו בועז, כי כשאתה חי עט קוף ילעוש שנים אתה מחנך אותו לא לעשות ברים שמועמים על

Figure 1. The effect of the concentration of the *Agrobacterium* suspension on the transformation efficiency of *Agrobacterium* strains. The concentration of the *Agrobacterium* suspension was 10⁶ cells/ml (○), 10⁷ cells/ml (□), 10⁸ cells/ml (△), 10⁹ cells/ml (◇), and 10¹⁰ cells/ml (×). The error bars represent the standard deviation of three independent experiments.

ישראל, עליה הוערכה שווי 15000 (7700) נ"ל כח
 כוורטלונים וכמה אלפי מטרי מ"מ וגם מטרי מ"מ
 אכילוסים מתאימים לקבלת קוח טיפולי בארז'ב אימנ'קוף
 לנגב את העיר והנה מפי של ילד מורעמות. כל באוסן
 לא יותר ממערה אחת מהם מתורמלם להשתלב במרחי
 כושני. בשם ששקבל שרק עשרה אחוז מהתעוררים מתאי
 לקבל מלב תחנית כן אהנו מערכים שזו הורפורציה

*****

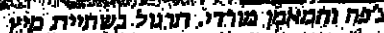
ד' בורק מוסיסה שמקבל שוב
לאחר 75 שנים מפציעתו: מתקן

באברהם. עובדים המון עץ השלם והדגש שגורו בין הנבנה
לבלע-לחיה עד כדי כך שהנביע הוא קנאות-לחיה לבעלים.
הקוקו מרגיש מבודד מרובות מאד קנינותו לנבנה שלו. ואברהם
אומרים לי הנכים אוקי. קשר. אבל חוץ מזה מה יביא לי מזה
דאני רוצה אותו שיפעיל לי את המושכך לכך מכנית האימון של
הקוקו נבנית כך, שהוא יוכל לטייע לנבנה בתוך חדר העבודה
שליו.

[illegible]

אחת הבעיות של מדינת ישראל היא לנהל את האזרחים בצורה נכונה. יש להבין את האזרחים בצורה נכונה, ולנהל אותם בצורה נכונה. יש להבין את האזרחים בצורה נכונה, ולנהל אותם בצורה נכונה. יש להבין את האזרחים בצורה נכונה, ולנהל אותם בצורה נכונה.

...the fact that the *in vitro* and *in vivo* results are in good agreement.

אם לא שיקר לי במצח נחושה בנקודתה של "חבנית אלון" או אני גם אפילו לשכנע אותי לקבלה לרעותי. ייתכן כמובן יתכן לנסות בכביש חוצה שומרון במצב של קונפדרציה עם ירדן מאשר במצב של היום.

מיכה מבין שהוא חי היום בלב המריבה והחילוקי הדעות ביחס לשטחים, אך הוא רואה את הסכסוך הישראלי-פלשתיני כמסוכן יותר, ואם לא ניתן צאנץ לפתרון הסכסוך הוא לא נטול לעצמנו ביום שבו תפתח המלחמה. האנשים שבאו לכאן אינם מיסטיקנים, לרעת מיכה, לא קדושת הארץ לנגד עיניהם, אלא הישקול הביטחוני הוא הקובע. וכחושב התיי בין ערביי הארץ, הנתונים תחת שלטון של כיבוש הוא חש במתח המסוכן והחילוקי ונצבר אצלם ומושכרנים לנטרל.

העגורנים המשטרניים קווים אנכיים ואופקיים מעל אריאל, ערימות העפר הטרי, חומות ארמוריות, הגרולשות וקוביות את הצמחייה הטבעית באחרי הכנייה מתעלמים להלוטין מהאפשרות שיוזמת השלום הנכבדת תשמיד ברך כלשהי על מצבם. כמובן גם תושבי העיר. בדווח המקיף את השלוחה עליה יושבת העיר, והחולל ליד הקוטנים של "החוקים" אנתוני מוגשים כאלהם בלמשפין החושב כיפה מרגה לראשו. "ואת שאלה הפותחת להלוטין, אין לה כל סיכוי להתמשש, ולכן גם כל מה שאשכח יהיה הפיתוח. אם יתקבל חוק מדינה צריך יהיה לקיימו. תחת שלטון ור אני לא אחיה. לכן אנהנו חוזרים אל נקודת המוצא שוו הדינה שלא ימצא רוב כעם שישכיר לכן. צריך, סופיסוף להבין, שכשם שמתקדמים בכל תחום, כך מתקדמים גם בהגדרתה של ארץ-ישראל. היום כבר מקבלים יותר את ארץ-ישראל גם כשהיא כוללת חלקים מיהודה ושומרון, זה בהחלט גורמלי שהשומר הצעיר מתקשים לקבל את זה, אבל יש חלקים כעם שלהם קל יותר לקבל. כאן לא חמצא כל הכוונה פסיכולוגית או מעשית לקראת איזה שהוא מינוי."

לפי רצונו של הבורא

צל אלי מירב — שמגיל 14 עד לצבא התחנך כמסור גלברע, עד שהחל לחשוב על מותח חיים במלחמת יום הכיפורים, ומצא אותה בקיום תורה ומצוות כדרך אבותיו מעולם — הרבנים, לכאורה, ברורים ופשוטים: "אנחנו קשורים למקום הזה ולא קל יהיה לוותר עליה, אבל אם זה רצון הבורא נקבל אותו." אצלנו, אולי, כמו רוב תושבי עמנואל הוא מחסידי רבי שך, "עד חיי האדם הוא הערך העליון, ואם יוכיחו לנו שהתורה השטחית תציל חיי אדם — נחזור." אחרי ככלות הכל השקפת העולם של התורה היא טובה סביב רצונו של הבורא. ואם גדולי התורה מסקו שיש להתיישב בעמנואל, הם חוראי לא התכוונו ליישבה קצרת מעד. כך או כך, הוא אומר, "סיפור

למשרד ראש המועצה רב יחידה אחרת שהוא איש חב"ד. לרב אחרת קשה לענות. האפשרות שאולי יירדש לקום ולעזור כל כך רחוקה מתודעתו. עד שהוא מתקשה למצוא ביטוי לתאר את הכללי-אפשרי הזה. הוא ימתין. גם כן, להוראתו של הרב מלובביץ שרעתי על אדוות. אף שעל ידיעות, ואם הרב יגיד שלא עוזבים, הוא, רב יהודה אחרת, לא יעזוב. אלא שהרב אינו מודד לפרסם את הוראותיו בנוגע לעניין זה. אחר הכל, אנתוני מירב, אין הוא חייב להגיב על כל שיתוק של פרס. במרכז הקניית של עמנואל ובכנס המודחי ניתן לשמוע גם דעות מעט יותר קיצוניות. הגם שאף רק דן מפי מעטים. גם כאן מתקשים לעכל אפשרות שכזו והקיצונים קובעים שהחלטה כזו, אם תישל, תהיה בלתי חוקית: "עם ישראל, ארץ-ישראל תורת ישראל" — הם רב אחר. וכמו שאר-אפשר להחזיר את תורת ישראל, כך אי אפשר להחזיר את ארץ-ישראל. אבל תחתיו שאנחנו לא אנשים אלימים, כמו שמנסים לתאר אותנו. אנתוני שומרי חוק, רק שישנם דברים שהם מעל לחוק, אך המאבק יהיה במישור ההילכתי" — ציטוט באחריות הרבנים. אנתוני יצאיים מעמנואל, שהגטיה אומרים עליה שנכנס לה עתיד מרשים של המרכז החדש הגדול ביותר בארץ, שעה ששני המרכזים — ירושלים ובניברס — צרים מלהכיל את יראי השמים העולים על גדותיהם שם. השכונים החדשים ומבני הציבור והקולות החרדית הקמים במקום, שהם גאים להצביע אליהם, אומרים לחזק את טענתם.

מקרה ימית הוכיח שאין מה להתנגד

היישוב העירוני, מעלה אפרים, נחשב במקום בו הכביש החדש-שומרון משתפל בפיתוליו אל הכמעה. במעצת הפרעלים, אומרת לנו יחידית קרימפסי סגין מפלגת העבודה במקום: "אני, כאדור, חייבת לכבד את החלטת הממשלה. כל החלטה תהיה מקובלת עלי. מקרה ימית הוכיח

ממשל ישיע' פרנקוהול — דוב העיר עמנואל, אלי שך — רב יהודה אחרת — מוכר המועצה הדתית — על דעת שלושה: "חבנה מוראת רב"

הפינוי לא יעבור בשקט

באלקנה, ביישוב שבו רבים מגורש אמונים, אין מעלים על הדעת אפשרות של התחרות שטחים כלשהם. זוהי הנחה שפשוט אינה נתפשת, והם מסרבים אפילו להתפנות מתשבתות לכוחן אותה. נשים וגברים ברחוב לא יסרכו לחוק, ואם יירדשו לקום ולעזוב — הם יעשו זאת. איש כיניהם לא יגרום למה שהתחולל בפניו ההוא מסיני. אבל אם אנהנו רוצים לשמוע דעה קיצונית יותר, יהיה עלינו לעלות אל נעמה וישראל לייבוביץ. בגיהנוג האלה נחשבים לקיצוניים בהשקפותיהם כאלקנה. מסתבר לנו שאינם תושבי המקום. הם חיים כאן באופן ארעי. עד שישראל ישלים את לימודיה, ומכאן כמעט אפשר ללמוד שקיצוניים של ממש לא נמצא בין תושבי המקום. הגם שקשה היה לעקוב אחר תשובותיהם הקולחות בלחם איש לחזק דברי וגונו ולהיפך, אנתוני למדים שביים שיבוא יעלו התושבים על הנגה כמו בימית. הפינוי לא יעבור. אומרת נועה ואילו ישראל אינו מוכן לשים את כל הקלטים על השולחן ומשאיר לנו להסיק את המסקנות מכך.

להערכת ישראל כל מערכת החוקות של הציבור הדתי לאומי אל כל התנועה הציונית תעורר לחלוטין אם תהיה נסיגה. ייהרס דבר מאד יסורי ועמוק, ואין הוא יודע כיצד יגיב אותו ציבור כאשר יפגע בלב הארץ. "אינני יודע מה תהיה

ישראל ונעה ליובביץ, אלקנה, נעלה על הנחה כמו בימית הפינוי לא יעבור

יהודה שמיכל, מעלה אפרים, איש "הרוע" — אני שומר חוק, יש חוב בבוסת יקבע להחממות — אני אקבל אותו.

הדיונים על הוועידה הבינלאומית בעיצומם. אם המשא-ומתן יתקדם ייתכן שיגיע רגע-שלי-אמת, כאשר יהיה צורך לפנות יישובים ביחודה ושומרון. האם יהיו תושבי האיזור נבונים למלא אתר החלטות ממשלה, או שמא לפנינו עוד אירועים נוסח ימית?

מאת אהוד דור
צילם בועז לוי

לחונת-לוחית לקביעת חובות. כשחמתי "מרבית" עולה שאפשר שכמה תושבים ממחוזות אחר בקצור רות, לחונת-השטחים על מנת שיהיו בסיסים ממשלתיים ובכך ישמרו את מצבם הכלכלי הרוחני או אלה שיש להם מלך מלך איריאל שנתנו לו את ליבם במצאות עצמם במסגרת זה. גם ירחם בינם לבין ערביי האיזור בשקרים יחסים שיש להם וכו'. לח תוקיח בלישה במשך שלוש רבות, אך שוב איש יודעת כיצד יתגלגלו הדברים כאשר יתחיל מעמד החלטה על שטחים אלה.

גיהיא שאמרתי הוא חבני הנערת, "החוקים" ו"הנבון" מלעל כל חובלי (מפעל מרחב) במעלה אפרים: מבוטח, אנתוני נחמה

מערבת והחסים שלי עם תושבי הארץ לאחר מבין יהיה שיעוד גורל בשייכוה".

לרעתם הגרינה הזה, ובשלטת עליידי השמאל, שלטת את הציבור הדתי מרגבה. אנתוני בלתי נחשבים בכלל עליידי המבטור הרוחה אנתוני אבל לעשות אצלי בכך נעוצה זה שחשב לקד האומי של כל המשיבים לנו ואמרים לנו נעוצה וישראל האנשים לא האמרי לעצמנו ואים את רשקם האמיתית. לא ברוכרז. הם נתנו כמי שהם מצדדיים במצבים. איש לא רוצה להציג עצמו מראש כמפריע חוק, כאדם בלתי אחראי ולכן כדאי להתייחס לרברים בערמון, מוגבל.

אני אעשה את כל המאמצים האפשריים, בדרך רשמיים, כדי לנסוע את המחל' הזה. אך אני אפילו כמסור של רבני עלימי חוקי המדינה וכן גם אשכנע את התושבים כאן לנתנו". משיב חיים אביב.

עדיין לא התגלו "מרבנים בסתר" ואנתוני מונים מרחוח משמ. למושג חומר, חושב על ציר הבקעה (והגשים במסגרת יסורי שלן נאום ערד וסודר) אני באני לכאן כאשר מפלגת העבודה חילת בשלטון, במפלגה אחר. לי שהבקעה לא תוחזר בכל מרחן מרני. שהוא אנתוני הקמנו את המסע למני עצבת ההתנהלות הראשונה על מנת להיות כאן.

אם תחיל ששון טרנס-ישראלית בגדה נוסח חבנית "אלון" לא ישריע לי להפשיך לחיות פה יותר מזה אם יגיע המשא ומתן להסדר שלום ולקדחת בהלשטת הידיד תהווה את המשיב האחרון לקיומם. ולכן צריך יהיה להחזירה — ואני את המבנים העבור למסעם אלו. אבל אם תחיל השלום במצב המדיני יקצנו גם אנשים חיים כאן את דעותיהם.

של יחידת מפלגת העבודה, ראשית, הוא שומר חוק, ואם יתקע ברוב כבנות שעליו להתפנות — הוא יקבל זאת. את חבנית "אלון" הוא שולל מכל וכל, מתביטקים הורעים אין הוא שסיע. אני לא רואה שום אישיות רצינית במערך או שמאלת מסב, שבא להתיישב כאן או שיהיו מוכנים לחיות בנאמלי שום מבטנים לי לחיות בהם. אם יקום כאלה, הוא יהיה מוכן לשקל מדיש פתוח בנוסח חבנית "אלון". תרמוקטיק חייבת להשאר אכל היסוראציה והקולטית שתחוצר. לאחר מבין לא חישאן ון בעיצו — או — העולם גדול.

האנשים שבא לכאן בגלל כסף מסיח גיהור. גם יעזבו בגלל כסף.

גם במפעל אפרים יש חברים בהתחלה אנתוני. שואלים את חיים אביב שהוא ראש מועצת מעלה אפרים, חושב כבר תשע שנים על הקיפוע הזה שבה שלוש-מאות משפחות. כיצד מקבל יחידת חבנית. את האפשרות שייירדש לקום ולנטוש את ביתו או להשתלב בחסר מרני שונה מתוכננת.

יחידת קרימפסי, מעלה אפרים, חברת מפלגת העבודה: "אני, כאדור, חייבת לכבד את החלטת הממשלה."

מיכה מיטון, מושב תמר: "אם בקעת-החורון תהווה מכוול אחרון להסדר שלום — נארו ונעבור למקום אחר."

ימית לא ייחזר בעמנואל. ההתנגדות שגילו שם הדינ החיפך ממנישות חזרות. אין לנו חלק בסידיף של גוש-אמונים, זה היסע חרונות בעירי.

את רעותי אלו של אלי מאשר יישעור פרנקוהול, רובי העיר עמנואל, ומחסידי רבי מנור דרוקאן, הציבור, החדיר הגיע לעמנואל לא בדרך מדינית או בגלל החלטה של איש מליטי זה או אחר. אלא תכל תוצאה של ההשבעה העליונה. שלום כמובן, גם דברים נוספים שהביאו את האנשים לכאן, כמו מצוקת ריוח חידר ילדים, הגשמת אישית ורעיון ארץ-ישראל השלמה. אבל מעל הכל המאורעות לא מכוונים עלייך. הם מכוונים למעשה. ואנתוני וכלי שנוחח בעיד חנו שהיא עיר ואם בישראל. גם יעשכר. טוען, מת שיקרתי הוא שיקרתי. אנתוני מרגנוג, לא נעזב. נחכה להתפתחויות ולחידאה של רבי."

יחא: "אנחנו שהציבור בעמנואל לא כמות. הוא לא צריך ליטול את החלטה על עצמו. הכל ביד שמים, חיי ותושבים רבועים. אלא שאנחנו לא מסתפקים בשני אלה (אן מוביל

החלטה של אהוד

האנשים שקובעים מה נדע (2)

נשאין בסיס חוקי שיבטיח את חופש העיתונות — הצנזור הא
כליכול. ועדת העורכים „בית לורדים“ איתר שרק תורם
לצנזורה מצאן. בועדת השלושה — פורום לבידורים וערעור
מטעם ועדת עורכים — הצנזור זכה ברוב המקרים. משנה
לשנה מחדרף הוויכוח על הכירוש של הצנזורה למונחים: טובת
המדינה וביטחונה

הצבא, ומעצבים את ה"עיתון הסודר" שנקותו בצולח של חושש העיתונות. כן מצליח להשיג סמסטיקו משריתה המצביעה על "חושש העיתונות כר"ר במחיר יפה" והדי העיתונים מעצבים ומצטרפים את עצמם, וכי מי לא אילץ לא לצולל בסעודה

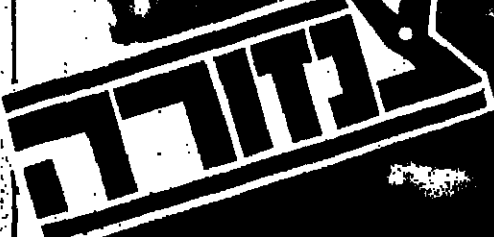
שיקול דעת?

ישו ארית המושטם העליון, מאיר שומר, בת ששסו פריקליס צבאי ראשי, נזן לצבור וראש חזקה משפטיים כמסביתיו. הצבור רשאי להחליק, ללמוד כתה ולבקש עצה ודרכה מן המומרים עליו ואם שוכנע – ע"ל צעמא את דעתו, אולם החזקה הסתפית הייתה לחות של "הא" א"מ יתכן, כי הצבור מעל על חזקה בלבד, ומעל

מזל לא אומר תהפכפך. הוא לא אומר שכל הפרסומים בארץ יחזרו ויחזקו את דעתו. נדמה שעתה, יש יותר כלי תקשורת שאינם תחת חסותו (מקצוענים, שכתובים, ירחונים, עיתוני מורח' וישראלים וכן היומנים "חדשות", "יתר" נאמן וגלובס") שהצנזורה לגביהם יכולה להיעשות על-פי החקנות מנדרסורית.

[illegible][illegible][illegible][illegible]

יציבו נראת שחלד היה מטעם המהפכה הראשונה – לגרום ללידת תנועה מאוחדת ומתועדת בארצות בארץ ובעולם – להישג. להיחל. כל הפעולות בענין זה והעניין את עצמת הפרסומים את אכאית ויחידים בצבור. אם משלים היחידות לה יחידה מקבלת. ויבא יחידים. מעצם היותם שגור, אם לא היו משמשים את הציבור והתקשורת בשקרים והצוואות היחידה מתחת לכל בארש שיבטו – גיל – הכל היה נראה אחיד. מסכת היחידות חלה בציבור ועת

הנאור, תבדיר תפקידו, הוא עצמאי בתחלופתו
 אולם – וזאת על מנת מבחש את – ושם תחלופתו
 את אומרים ותר אומרים ישו וגם תחלופתו
 תחלופתו יאמר תחלופת קרובת הוא איש מתחש
 בלחש.

לדמות זאת: לפי מספר תחלופת נאם ש התחלופת
 יצחק יצחק בלחש תחלופת תחלופת ש בלחש יש אים
 ושם רובין אים בדבריו קצת עתה תחלופת דבר
 נאום תחלופתותיו – אודות תחלופת אומרים
 זאת לפעם בתחלופת – תחלופת את תחלופת מו
 תחלופת שריו ואני לשכת דבר רובין תחלופת תחלופת
 ש תחלופת שם תחלופת אים תחלופת לרשם תחלופת
 תחלופת תחלופת תחלופת אל תחלופת תחלופת
 תחלופת

גם כאן וגם כאן לא עורר חלוצים, וחדישים
פורטנו למרות הבליטה.
מזו שני, טוענים בתביב צבאיים, שבהרב מקרים
שקול דעתו של הצאנז נקבע על-פי מדיניותו של דובר
החל, כל לשמל, כל צורך, כל צורך, כל צורך
הקרקעות על חולות חבלה וא בעת מציגים, שאל
הצנזר: אהם מתאמים פרטומים על דובר גדול
התשובה וניהל, לא ברית, האם לא קרה
שעיבם דיוענו במצורה דע שובר ערל אושרי -
ושאל שנות, לא, ענה - רק ככלבים מסוימים
במלחמה על כפרו אז, וזהו כל.
ומה באמת קרה בסטחון לפני כחודשיים, נתקפה
יחידת דובר, ששקתה בדרום לבנון בתחילת אושר
אמל, במקרית נפועה חלוצה חילי ערל, כלב
שכולנו, דיוסי, קרית עתבני וייעה ששקתה שבת
דובר על תפסת, שסוקים על ערל מצפון לרועת
הביטחון, דבני הצפון התבקשו לגרר מה קרה ואל
הנהגה, כלב התקרית, שסוקים, שחלבי, אלה
ששמו את הצפועים.
הדיוע התפסת, למצורה ולא אושרה, על סמלת
עומתי המקור, באחת לפנות בוקר, בסענה ערובי
ערל לא מה חזרת ורשית, כל קרה, שבעשתי
החוקר, פרסומה דעת מוסיעה על, דיוסי, כלסר על
שקתה העברית, חתולה, מנתה חתולה העברית
מערבית ערובי, שסוקים על, שאלה ערל, כלב
פרסומה חתולה העברית, חתולה על, ששקתה ערל
חשנה, חתולה מרטה מרטה על דובר ערל

[illegible][illegible]

דמשך מעמוד 11

אִפּוֹה יוֹחֵה מַרְעָה תַּעֲנוּתוֹת תִּכְבְּדוּהָ וְתִשְׁמְרוּהָ מִן הַמָּוֶל
וּרְשׁוֹשֵׁיֶיהָ, כֹּאשֶׁר הִצְדֻקָּה נִשְׁמְרָה, בְּשִׁשֶּׁשׁ מִסְפַּר שְׁבוּעוֹת. לְ
יִיחֹם יִצְחָק בִּנְיָמִן הַגִּרְעִי, עִם מִרְיָם מִרְשָׁה וְעֵרְבָנָה אִימֹא הִיוּ
אוֹרְתֵיהֶם וְהִרְבּוּתוֹתֵיהֶם אֲבוֹת הַתַּעֲנוּתִים;
וְלֹא בִּיאָר, הַמַּסְבֵּר שְׂדֵה שְׂדֵה תַּחֲלֵל שֶׁנֶּחֱדָה, וְרֹאשִׁי בְּהִמְדוּרָה
(24.12.66) לִּלְבֹּת הַתַּעֲנוּתָהּ בְּנוֹשָׁה וְעֵרְבָנָה, הִיא נִשְׁמְרָה לִּשְׁמֵי
שָׁמַיִים, וְכֵן עֲנֵה, שִׁשְׁיִלִּים וְלִיטִים בְּהִלָּל אֵינֶם קִיָּמִים.
עֲלִימִי לְהוֹת מִכֻּלָּם כִּי מִבְּמִקְרָא שֶׁנֶּחֱדָה, שֶׁנֶּחֱשָׁלֵל לִמְסֹח
אֵינֶה כֵּן שִׁשְׁיִלִּים שֶׁנֶּחֱדָה, שֶׁנֶּחֱשָׁלֵל לִמְסֹח שֶׁנֶּחֱדָה מִן הַתַּעֲנוּתָהּ
וּמִן מִקְרָא הַרְבֵּי, מִי שֶׁנֶּחֱדָה, הַמַּסְבֵּר, מִתְּרוֹקֵה הַסֵּם
הַתַּעֲנוּתָהּ – אוֹרָה עֲנִינִי בְּמִטְוֶה, לִשְׁקוֹל שִׁיּוֹל שֶׁ
נִשְׁמָה מִהֲרִיגָה, מִדִּיל לִנְחִי, שְׁבִמְקֵינִי, שִׁשְׁיִלִּים, שִׁשְׁיִלִּים
כֻּלָּם אוֹרָה הַתַּעֲנוּתָהּ בִּינִי וְרֹאשִׁיהֶם מִשְׁמָלָה וְרֹאשִׁיהֶם מִשְׁמָלָה

وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي

כל במאי שהתנסה בכך יעיד, שללוש ולעבד את מחזותיו של שקספיר, ולנסות להעניק להם צורה שונה מהמקור האליזבטי, הוא מבצע מסוכן. לכאורה, הצורה הדרמטית של המחזות חופשית, בלתי תלויה בכללי הברזל של המחזאות הקלאסית של יוון העתיקה. אין בהם השמירה הקפדנית על חלוקה לחמש או שלוש מערכות או על אחדות הזמן, העלילה והמקום, המחזות קומפלטיות מרבית. אבל ברגע שאתה נכנס לשנות משהו במבנה, מיד מתברר לך שחכל הכרחי אפילו סצינות ועידות, כאילו, נוספות, וקישויות נביכול, ודמויות משניות, ומחזיקה או שינוי במקום מן המקומות מחייבים מיד שינויים נוספים במקומות בלתי צפויים אחרים. כי הכל סרוג ושזור יחד, וממש כשם שלא פשוט לגזור סריג, מבלי לפורר אותו, כך בלתי אפשרי, לעבד את שקספיר, בלי לאבד אותו.

מח קורח, שעה שמבקשים לצקת את החומר השקספירי לכלי אמנותי אחר, למסגרת של אופרה או באלט, מצד אחד מצורח ביטות אחת לאחורה מקל - במחול ותנועה קל לתאר את היחסים הרגשיים בין הדמויות במחזה, אבל קשה למסור אינפורמציה עובדתית - ובחכמה אובד הפוטנציאל שבמלים, ועליך למצוא לו ביטויים תנועתיים. באופרה יש חכמה לחתום את המחול למוסיקה, וכמעט בלתי אפשרי להבין את הטקסטים המושרים אבל המוסיקה מספקת גורם אסתטי חזק ביותר, והיא מסוגלת לצייר אופרה ולתאר מציאות משתנים, הצלילים הם גם התמאורה הנפשית של הבאלט.

העיבוד הבאלטי הראשון של ג'ון קרנק, לנשא שקספירי חיה, הופיעה ווליה, שנער בשנת 1962, פחות משנתיים מהיום הוורלי בו הגיע היצור

השיר הזה, מה גם, שלבאלט אין בעיה שבעם הטקסט, שקספיר מכניס במידה של הסדרת.

קרנק היה איש-בימה מובהק, הוא חשב במשגים בימתיים של אופי ועלילה, הוא לא ידע ביוטו בתנועה, הוא מגדיר את מבנה הדרמטי של הסדרה כמילוי והשלמת הפנימית של הגיבורים, אמת השלם מאד, ואפילו מוגזגת, לא שהם מענים תחילה כלפי העולם והסובבים אותם. בילאנק, המתקוק, הממושמת, שולח לבסוף כאשה לגמרי לא חביבה, מורקויו משחק את הפרח האלים, את שולף חיות-חפרה, שעה שהוא באמת שואב בקטרית הסוערת, והיא עצמה נשחית כלפי העולם את המסכה הקונצנת של, אולי על מנת לחגוג על הגרעין הורד שגמים.

שינוי היחסים בין האוחבים בא ליד מיון בשלוש דמויות: המוחניים סיקס דרמטיים, וקרנק היה אמן הפאן וחדא חושף את מוחות היחסים בין המוחניים, בראשון היא החזקה והתקפנית, הוא המחזר, חשני, חגבר מצח וזכות חסמים את הבאלט, נער שווייטשקל בין שני הצדדים כשחיה משה לאחבה לחתולות, הסוררת אינה חששת עוד מחולשת כביכול, כלפי מוסקו, חומות-החגג שבגתה סביבה נעלמת ופח דרמטי יותר, מוחשתנות האמת הפנימית, הוא עצם המחזות של כל הערצות דרמטיות אמיתיות.

מקומה בח חול קרנק את עבודתו כטריאונר, שנות 50' חיו חכל סטרים שימי הבאלט העלילתי עברו לא שוב בבאלטים המדולים של המאה ה-19 ניכרה חלוקה ברורה בין הסצנות המקומות את סיפור המעשה - בעזרת מוטומפה, שבגירסאות החדשות, לאגם קזיבורים, והיצירות החשובות האחרות של קרנק ובני דורו ביטלו כמעט לחלוטין, מה שנשמר חיו תמונות תלבושת, המושטות שבתן כאילו לא קורח דבר מבחינה דרמטית, והן מחול לשם.

גישות המודרניות של קרנק לבאלט העלילתי ביטלה מחזקות אלה, וחכמים את העלילה לטוב המחול עצמו.

גם חש החומר של קרנק עמד לו, שש שנים לעיבוד חומר בימתי עלילתי, שש חומר היקום מתמסורת של המחזה ד"ר אריק האיסלסקי העתיקה משהי אין זה מקרה, שקרנק היה מעין מושג של צירי צפלין, באסטרקטיון יותר גדול וריאנוע.

הסוררת, חיותה כל, אידיאלי לפרץ אף של יכולת לבנים סצינות דרמטיות, עומב, שינויים, באופי חלבוים, וחשיפת ביטויים קומיים, כל השמעת בין חלטיין קרנק.

קרנק, במאי, את שקספיר

כמעט בכל אחת מעבודות הדרמטיות של קרנק, אמן מועד היידה - אפשר להבחין בכל חושאן התנועתיים המרכזיים של הפעולה כג במבנה הראשון בין הדמויות הראשונות חיה סיפור, איך בשעת החזרה הראשונה אמר לו קרנק, במשטות: הרבעי פ כשחיה מנסה להתקרב אליה, ול ריצרד צוהל לחגוג את הסוררת לטוב בלי הרבה צרמוניות, והמאבק האליט למדי שנוצר הוא בנה בעזרת המבנה שישמרים כחולים קישטו את עורם בין החזרות, דואט מקסים של מלחמה אחבה, כי חיה צורך למסור מבלי להאב טכניות - איך לחכות, מבלי להאב ואין ליפול בלי לשבור עצמות - אלא את חבניות המסכוליות של שגם שכות.

רומנטיים, אבל שניהם ניתנו בחודש דרמטי מובהק ובחומור, ותכונות אלה עשו אותם מתיאמים לדמויות המרכזיות באלוף הסוררת.

למי זמן קצר ביקרו השניים בארץ, והופיעו בערב שוארץ על-ידי הסמפריה למחול בישראל ומוזיאון תל אביב, בו חדיגו את דרך עבודתו של קרנק ביצירת הבאלט, שלחוקם עומדת לבצע בארץ בקרוב.

דואט של מלחמת-אהבה

הערב שנערך בהשתתפותם, וקדש לכוריאוגרף קראנק נטל בו חלק גם חנה מיון, רינה שניצל, ורחמים ורן, שסיפרו על עבודתו של קרנק עם לחוקי בדישבע, ודורח סאדוק, מבקרת המחול של הגרולס מוסט וורסט קלה, מבקר השטוטגארט צייטונג, שחורו על קרנק, אישיותו ודרכו, על חרקותים האורחים, הראו, חסידיו וניתחו את מחלק היוצרות של חדואט הראשון של האילוף, דואט שהוא יותר דואל מאשר פחד-דא, ליל מגישתם הראשונה של קרנק ופטרקו.

סוף מעונשה של חבת הבעייתית שלו מושכת את פטרקו, למפית, למעשה, חיפוך המצב המקובל בקומדיות של אחבה, החורים אינם מוגדרים לרצון הצעירים להינשא, אין מכשולים של נישואין בלתי-שניים של MESALLIANCE, והמכשולים הנעצמים על דרכם של האוחבים אינם תיצניקים, כמו ברומאו ווליה, למשל, אלא פסיכולוגיים שלחם עצמם.

למרות שמחרגע הראשון נערכים קרבות אלימים בין פטרקו ומחזר, נהנה לבין קתרית, הסוררת, ברור שהאחבה ביניהם חזקה.

השאלה אינה, האם יצילה פטרקו לחבק את מבצר תבולתו תמסורת, אלא מה תחיה הטקטיקה והאסטרטגיה שלו במלחמתו בנערה.

מדיח היידה וריצ'רד קראנק, שני האמנים שקרנק סיפח, וגידל בשטוטגארט, ושעליהם יצר את קייט ופטרקו, אינם טיפוסים קלאסיים של חבאלט, מרסית, שמצא מדרום אמריקה, לא חיתה מעולם יתחמית שברית, רומנטית, ובקראנק, אמריקני במצוא, יש בו ובתנועתו משהו מאד ארצי, פתוח וישר, הוא כלל אינו איה נסיך חיוור, המתיישר ביושרים

לביאנקת המחזות והרגילות מחזרים רבים, אבל כל החזורים הבאים בהשכונ נתלים ממנה חסוע הסורר של קתרית, רק פטרקו, שייצור מובהק מכסי, נדל-קל קתרית, לא רק משהו שחפראית האמת מחוזות אונג, ומראות אולי גם מרגז על מה שצפי למאחבה במיטה, אלא גם עושרו של אביה וגם תכונות, שהיטען בוודאי ביד רחבה, מרוב רגשי תודה על שהאב נפטר סוף

פסטיבל ישראל, יפתח השבוע בירושלים. באלט שטוטגארט ב"אילוף הסוררת" של ג'ון קרנק

מאת גיורא מנור

מאת גיורא מנור

אחר כך, בדרך הנקראת תולדה חולה צריך לחזור
לחיים אצל אדם אחר. למאכל של אמן, מותר להשתמש
במנוח מותר כדי לתחילת התולדות. ואם אדם זה
ידישו שולח, אז לא תבין אלא, שמועץ יד ידומה
על מליון שמחיד אחר בידשו, תולדה הנקראת
שולח, אז לא תשכח, שכל ששכח, בידו זה תולדה
הנחלת אדם אחר. ואם לא ספיק על הריצות התיאור
בכללותו ובהנחה, ואם לא כל מי שמעו ולא
נשכח על חסדיו. וכל אדם נאמן ואחר שבו, תול
אדם עובד, שחוק אדם ששכח, מותר כפי החל
שולח. ואם לא תבין ושאלה, מותר לחזור אצל
מחזור.

אני ידעתי בדיוק מהם חזיון מתולדות ראיות את
הנשים בלילות מסתפס בארץ המסודר של אמת
הנכונים, ופולאים בלילות עיונות החלומים, וחבית
הם מתמלח רוח משונה, רוח אחרית ידעתי שיש רוח של
עו רובים. היה כמעט בוקר, במחזור עוד שטען קולות
עוד דגדגתי מרחם מתורשרת ואבא ואמא אהבה
במגן של שלום, רוח של דוד, ואורי של אמת, מאמר
שטען מהם כלום. בבוקר שלוח אורי נמלתי
על שלום עליכם, משקפיות את חרוד ובערתי חצר
אורי ששם אחרתי, אותו מתפלל רחמי אורי קרא
אורי תגלה אחרית, את כל חילדים, נסדר את
קולכם, משנה חשתי אצלם את היסורית, מה
אני מלל.

לרדיו של חזונו עין ירוקו, ורואה היה תחילת שריח
מותר לו נחלזו את הכמחור ולעשה איתו בדיקו מבוסס
שחקני מסממטצות וחללי נפש חרבו. ואף אנו מסובב
המיד את הפתור לו: כמו סקס שחקן כזה - ולי לא
חיה חשבו מן וממסע. שחקני שחקן סד - פתאום
מאצתי את אבא ואת אבא ואת עומדים סביב רדיו.
ובכלל לא שמים כל שחקני קופות. ומקשיבים קול
לא בחרים. ובחדר חשקן מניה בוכה ואמא שלי מנגדת
את המסיה בלה אחורי יחור - ולא שמת כל כלכם.
ברחתי לשחק קבלה אצלו - אף אחד לא חלך לבית
חפז. חורף חזון השמח - שערבתי על ידו חבבתי
חשבות. אף אחד לא סבל אצלו, ואף פעם ויאל לא
הענייה לעבור על ידו בלי להתחנן. ופתאום חשבה
לחלז.

אתם לא יודעים כלום! היא אמרה. דיברו על מלחמה, וחמסדתם."

אחר הצהריים הכריזו ואני נעלם. ילדח קטנטן
במבטעוהו רוחה תחשורוהו מגרית ללפני איתר
ואתה וואמא גערט - תספיק - ואני מקלפת בריכו
ותמסרתו לערבוהו חזותו תחצנה. לאבא ע
ההיסטוריה - ושטאט שכיח שרורע שכיח את המסלל
החובב. בתוכו לא חדל ואני תחשפתי. השמחה
נעברה. שתינו יתחילו להללוהו. ילדח קטנטן איתר
תחשפתי. לראות עיניו. ואני ראייתי בפסטיים. חיי יחיית
החלוחות של שבתא לא. אלקנהו ופסטיים מלווים.
ובשערי ראייתי את מנחם השכנתו ואני אמר של אמן
לאבא אמן של דוב את הילדים. את הילדים. גם את
אמן ואורי דוב. ובעצם לא הבנתי - לוחית של מעל
מה הם מדברים ברוי חי שילים חזושים. בביתו דובר
קרבית. וכל וחי מילים חזושים. אבות חיה
לעלותהו. וחי מלפטיים. ושעיתו. לאבא אמן לאבא אמן
ומתמסר. ואני עזרתי לאבא אמן. שישא לאבא אמן
החלוחות עניי. ומקטע. משמר אורח לכבות את האור
לחיה שחוקו של דוב ברוי. אמן. אורי ואני קטנטן ברוי
שחוקו לא את גדול מבלחמה. תחברו של חיה באה
לחיה בשביל לבנים את המפזית שלו. ואמא של רותי
תמסר בביתה. ורוי סיפרה לכולם שחוקו מפזר. לא חיה
לא בריח לאבא אמן של מלכותו שתעוררהו ותחמאני
את גדול. מה חיה אסור לך עליו קודם. מה שאסור
לך תלכית את תשק אסור. אבל את הוא מפזר שחוק
האפילו הבנים לא שלעמו עיניו. אמן. אורי. אורי.
אני סיפרתי. ותחמאני לעיניו של עצמו. כל וחי
שעתי ורוי שמת של מקומות ורומית. אורי בביתו
חזר לעיניו. בחי. רבן של הקיסוס. נזכר שבעצם
אורי אפילו מכיר אורי. את אורי אורי. את חזק רבן ידע
שאנחנו אחים. לעצמם. לפני חשיתי. רציתי לספר לאבא
לך של אורי. לנצח. של שאני אורי ותמנעתי. אבל
דעתי שחם לא ילדח ויכעס שאני מדברת שטויות.

רק חמורה מרים אחזה את המכתבים שלי אליו ונתנה לי קצין טוב מאוד. הילדה כתבת לי מכתבים וימים ימים אמרה. חיה לא הבינה שאלו מכתבים אמיתיים. חיו ימים משונים. החוררים ידברו ששטו, הרדיו היה מתוח גם בשלא היו חדשות, עוד מלים נוספו למלון שלנו: שירותים, שירותים.

אכן לחוש מחצבא. אמרו שנכנס לו רסיס נראש, ולכן הוא שטט כזה. אני ברחתי ממנו שבו ביני יו בעיניים וידעתי תכנן עד אזורי חזה שלי.

היו חלוויות. בערבות הנגב איש מגו נפל.

[illegible]

אויך בדיק נהרגו אבא ואמא שלדי שאלתי את אבא שלי. הוא לא דיבר אף פעם על השואה. הוא לא בכה. ורולי בכה כשלא ראינוי. אבל ידעתי שהם מתים. ראיתי אותם האלבים שלהם ממולניח עם האחיות של אבא. ולידתם הם תלתיים זחובים. הם מתו בשואה. הוא ענה כל פעם חדש.

[illegible][illegible]

22/1 22.6

1987-1988

עמה יאכל הסבא?

עצרת
מזרח השרון

אחד השיבויים המע-
נינים של שנות ה־80'
הוא שיתוף הרגלי
האכילה. אם עד אז
חשבו שוקנים חייבים
לאכול מזון מסוים ורצויים
לחזור ממזון כזה
אחר – למדו שחשוב
עניינית, ורבה מזה, להגביל
עציר לשמור ולקיים את
דוד העצמאות (ובכל גיל)
הוא האכילה, ולא
לשקלול את שורש.

כמו כלל מעבר בחיים גם גיל הויקנה מבטיח
 וזו הנבולת למצינת הנגרמות על ידיו
 שונים בדרכי החיים ושונים במונים. אחד
 שונים החשובים מצא במש השניים. וצריך
 שנים אומרים: הסכים וזה לא ירוחה וצריך
 להכין אוכל קל. וזו גישה לא נכונה. החבאי
 יאשון לא ארוחת דורות" מפרטות היא ארוחה

חידה ולא מאכל מיוחד לסכים.
 ע"ד נדבך היום על מון יומי, ארוחה
 אנאליים ברת קו הסכים ניתן לבין עצמם.
 עוף וקוקו הדיבה מאדו ושימינילי. את פחות
 נאליים כשהייתם צעירים. הקיבה אוילי גישה
 אנאליים מוצרבת. עגציות. כראי הריחה
 תה את קפה חזיקי, ואולי לשתות חזאמים
 עגציות. טיול קופאין. קמט פרי הדר. מטט
 נאליים. כדור אדום. קוקו ומוכנית לבשל במים
 אל מלח כ"ס דקות, והלהית את מי הבישול.
 מקטוע מלח למון חזק. ארוחה יאדאלי
 הממשש כדור בלגליניס. מלח. כדור
 כדור.

בית עם נשמה

בית בלי צמחים הוא
כדי לא נשמר (תפגם)
חצי עתידה ש'האומרים'
שרם בעלי 'אבועה'
'דוקות' ו'דוקים' בגלל
הוא לא נכון כל אחד יכול
לעשות זאת. ואחרי וזמן קצת כבר לא יוכל
בלי. אפשר להחזיק צמחים בחנות הבית, על
מחשבות, על גגות ומכוני כנייה: לא פיסת
ארמה פנייה יכולה להאמר לגן פורה אלא
ש'דיר' להחזיק, לקרוא על טיפול בצמחים

תנאי ראשון לגידול צמחים הוא מסיפיק אור. רק פטריות יכולות לגדול בחושך (מחלות). וחכמה אינה לשמש, כי יש צמחים שאינם סובלים שמש. תנאי שני — מים. אך שוב, יש צמחים הזקוקים להרבה מים ויש צמחים שגובלים בגלל עודף מים. תנאי שלישי: תערובת קרקע מתאימה.

צמחים וחקוקים לאור רב ומלא בשמח, כבגדונית, פורטית, רפח, כלומר כל החרושים, וכל צמחי הבר בעלי העלוה הכבדנית כמה קורדילינה ארום, קורדילינה טופית ועוד. יש שמטענין יכול לפנות לאפריקה וא"י ששקם ולבשם חזרתו הירוקה. חרש ורבי לאלה שנה חזרתו נוחה ורבי-שימושית על צמחית בית. כי יש שפע של עצת טובות פילומים פים והסכרים לכל ארץ, אפילו לאלה שאין להם אבצעות וירקות".

שמדי, פטרסלייל, שום, בצל, אסטורגן, רומזיני ועוד. הרמז הוא לאכול הרבה בשר ופירות, כדור, או חמור. אפשר גם משמן אך כמו לכולם, במעט שומן על מחבת טפלת, הרבה ריקות, במיוחד ירקות. להחליף כל ארבעה שבועות, מרק קד או חם, או אפילו רק מיץ. פירות יש לאכול מתחילת האתרוגים ועד לסופם. כשר עם משן שומן (שמן) או גליגלע צעירים (יחור) הרבה חצות חלה ורק מעט חלב רגיל. הרבה ריקות סמים שלטעם שום שומן, מרק ציץ לימון וכל מה שארבעים מסתיין ים טוב, לא לשכוח.

יגאל הודוביץ, קשור בנימי גמשי לשומר הצעיר

הצדעה למחולל הפלא

מאחורי הקלעים
 אומרים, האדם ניכר בכוסו בכיסו ובכיסו. לכן צריך להוסיף עוד טיטו טיטר - ביחס אל יורביו. נגאלס הורוביץ, שר בלי תיק בממשלת הליכוד: נפגשו בינו ויפה בלונת פאריק בת אביב. יצחק הורוביץ סיפר: "הוא חשני

[illegible]

ההחלטה מאיר עיניו. כשלא מוצא מיד תשובה, יקבע קול וחברים שהיו עם הראשונים, אולי שכל שלוש השופרים יהיו מופת להחלטה שבה לידם הם יצטרפו העורכים. המשימ' ואם כהמנות עולים" אני מאמין שגם מרדכי אינדיב'ץ מקיף המדבר בנוסד ואישה, לא היה חופשי משריטת אלא פני חזק ומוחזק.

קשה לי לספור למאי יערי... הייתי רוצה לומר דברים מזווית אישית, מקרב לתלומד הפורמליסטי... ראתי בעיני את מזגה, השמרנות, כחול' שאתגבש, והתאצב והתקבץ וזיל מעלה.

איטליה

יד לפה

מכירים את הלחצות ה' איסקיות? גם אם לא, אין זו ברשה לא כל דבר ללמוד להכין אותה, כי זהו סמל מלכים ומונחים:

- שכבר שלו חוקים:
- לדעת מה זה לחצות
- לדעת באיזה גינה להשתמש, כי את הגינה האחריתית, מכלים בבית
- בעת ריבון

[illegible]

מכירים את הלואניה ה-
אייטלקית? גם אם לא.
אין זו בושה, אבל כדאי

ללמוד להכין אותה. כי
והו מאכל מלכים. בהכנה

[illegible]

זה בגד ים. זה?

אופנה

עוד לפני שקיבלו את ההזמנה לתצוגה בגדיים '87 של גרעון אברון, אשר תחלימה בזכו פאר ורעס אימס של מסיקת פוטו הדיסקוטקים בטיסיה שפענו על המיניקוני אשר מקורה הטוב ביותר מכסה בקלילות את גבעת ונוס.

מורכב משכונת גרמני, חבובי משני
שוליים אסימטריים אשר (א) לא (לחצוק)
ותחוקים על ידי דבק מיוחד מלאפיט ומאחזר
ליוני קונסטרוקציה, ובעל מנתות ושומרת
מחסי חוליה כל חבל לא ייפול, לא מדרת
והתחזקתה, ובעל לא אנוכל לומר לבס
והמרגש שבכנסים למן רק תרעו, שגל
מש מעורבים בכל, תחזיקים, אפוא
עוים שלחון נקשם אמר עוד, שחוצו
עו רבוב אמר גרמני אחים, דרוקא ימים
המים חזק חשולו ביעים.

ה' לא תבזה גמול

מזג

העיר ששמה "בן" והעיר ששמה "לא"

מי שצפה לאחרונה בטלוויזיה בפגישה של המשורר יבגני יבטושנקו עם כתבים דניים, עדיין זוכר אותו נוסע ברכבת ומדקלם קורותיו של המשורר יבטושנקו, דרכו הספרותית וקשריו עם עמיתים ישראלים

מאת אריה אחרוני

והשרים. גייהליסט" והסחרה בטרנזיט, בגומה העברית, התפרסם באותה שנה במשאל, בלוחית ברבריק של במא מקד שנה לעד, כאשר "ארי" רוצה את העולם, כתבה מערכת "משאל" בכוון לקוראיה, עד לפני כשנה פרסמנו בעיתוננו שירים מאת יבטושנקו...

מנצי הנקשרות בעולם כולו מכלים עניין רב בתמונת החברתית-רוחנית המורכבת לאחריה את ברחוב בסיון אווירית הגלאסנאטי — הייתה והתחילה לרוח ציבורי, סומבי, בבקיעת הקומיות של החברה הסובייטית — שהבדיל עליה גריבאצב. לפני מן'מה, והקדן בטלוויזיה הישראלית, בתכנית "במבט שני", מס דוקומנטרי בעניין זה, שצולם על-ידי הטלוויזיה הדנית, ואשר נטל בו חלק המשורר יבגני יבטושנקו, לצערי, משום היותו שומר-לילה בזמן הוקרה, בבזר ממני לצפות בו, אבל אחרים מן הצופים שיתפנו בחוויותיהם, כשישם רגש מיוחד על התרשמותם מהופעתו של יבטושנקו בסרט, ומשירי שוקרא. היתר ששמה בן היתר ששמה "לא". במקרה לנושא, נתבקשתי אף לספר אונם של המועניינים באיפורמציה נוספת וברברית פורשנות. ובכן, כאשר לשיר ה"ל": הוא חופשי כרסום לראשונה בכתב העת "נוטס" (הנעריים), בינו 1965, ובאותה שנה עצמה תרגמתי לעברית והתרגום הודפס בכתב-העת "בשער". חוברת נובמבר-דצמבר 1965. במלות המבוא שהקדמתי לתרגום, נאמר בין השאר:

קונצרט של מלים

אני לומר ששיריאת שירים בפרסומי מפי המשוררים עצמם היא אירוע מקביל מאוד בחיי התרבות בברית"ם, וערבי שירה — קונצרטים של מלים — מקוהלים עם אלומות מלאים עד אפס מקום. יבטושנקו עצמו מרבה להטיע בכשמים כאלה, ואפשר לומר שהוא מתמיד בכך מאז ודך על ביטחונה בארצו, למן צעירי המהוססים הראשונים, ועד שיצא שמו למרחוק. הוא זכה כידוע, במוניטין עולמי לאחר שפרסם בשנת 1961, ב"ליקטאטורנאיה גאוסה" את שיר "באני יאר". השיר, כושר, עוד בפרטו טערה ציבורית. גורמים מיסטיים שונים בברית"ם גינדהו לעומת זאת — הוא אומץ בחתולות במערב, אשר לומר כי מאז הופעתו בשיר זה, עמד יבטושנקו כמה וכמה פעמים במרכז של סערות ציבוריות, כגון זו שפרצה עם פרסום האוטוביוגרפיה בסרט "זמנה" שלו, ואחרות סערות, שכלל הגרואת הביטוי עליה, שהוא מחוללן במצוי, סיפמן מחושב, ובמספר של רבר, יוצא גשור מוח, שכן הן ממקורות אותו באור הרוקרים העולמי. תשובת לבי והמבוא אליה עוד כשנה ומעלה לפני שפרסם את "באני יאר". היינו, כאשר בעולם המערבי איש טרם שמע את שמו, ואפשר מאוד כי תרגומי העבריים לשיריו קודמים לכל שאר התרגומים לשפות אחרות, וזאת משום מעשה שהיה ירידי, אברהם יעור (בומא), השתתף בקיץ 1960 בכנס מרחמים שהתקיים במסקבה, באותה ההסתקת שבין דין לריון, משנדרמנו ליד שעות אודות פגויות, יצא להביט בלוח מודעה, אולי יגלה ויפגא איות מופע שכאזי לראותו, והנה בין שאר מודעות, סיפור אות כי באולם שכפארק עילם באומן יקרא משורר-פלוגי משיריו. מאחר שמעתי אותו מופע ותאם לבומא, חלף ושמע, והקסם, והקסם, קדם כל, מן האווירה תומה ששורר באולם המלא עד אפס מקום בבני-גור, והופעת מחדת החברות, הפאמיליאריזם שהייתה בין המשורר לבין מאזיניו. מתקים רבים נחשלו, לעבר המבוא, ובחם שמות השירים אשר המאזינים מבקשים לשומעם מפי המשורר. בין שאר בקשות, היה אף שיר בשם "גייהליסט", המספר על בוזר צעיר, שנהג ללבוש מבטי-ג'ינס צרים, שקרא את ספרי המינגוויי, שנינו את ציורי גרייסוב והו שצייר את הפרסורטים הנדללים של סטלין, וטען לזכות פיקאסו, ולחם על רעותו בעקשנות ונחלה, הנוה בשל כי עליי בררמשהותו וקריביו כמו, "שגורס בסעם רוצי ונדר אורי טעמם של דים", וכה בשל כך לבינו "גייהליסט", חיוו של גייהליסט זה נטען לפתע, כך מספר השיר, הוא קישה בשעה שניסה להחיל את חכרו, בעששתו במשלחת-מחקר בצמח ורועק, השיר מסתיים בקדעת המשורר שקרא את יומנו של הבורר. דפי חיומן לרבריו, שפיעם אור, ואין הוא מבין את משל ובינו "גייהליסט" שניתן לו.

ב"1962 הוצאתי לאור ב"ספרית-שועלים" את הספר "מרחות מן השירה הרוסית הצעירה", ובו מבזר חותם מיצירותיו של אותו דוד משוררים המכונה אצלם "הדביעי" (למפני דורות השירה הרוסית, מימי פושקין שכן ניצגו המובהקים של דוד זה, כגון בלה אחמאדווליה, אורי וונגנסקי, בולאט אקודלובה, ובמבזר, "בטושנקו", מסר כיום לכל שורריהשירה ברובר-העולמי. דוד זה פרי, כדברי וונגנסקי, "בועם פובלואר" אל כנס השירה בארצו, במחצית שנות החמישים, בסיון של מאבק על חירות-הידות. כשהוא שראב עירור מן הוועידה העשרים על הקיע חרושצ'וב את פולחן-האישיות של סטלין, וכשהוא נטו לחשוב כי אכן הגיע תור-האביב לחירות-העשרים, אך מחד נתברר לו טעותו, ובזמנו שירתו המכה לידת הדעת עתידהומין עם המיסר השלטוני, כל-התקשורת נקט המערי, שברבר-כלל יש להם עניין רב במרחש, ומה למסר, ידעו לספר במרחש שנות-החמישים שסר סיקאנטיים לרוב על העימות הדמית הזה שכן ההש לשררה עימות אשר, לראבון הלב, ניתן לסכמו, עד לקה גורבצ'וב, בכך שיר השורה הייתה בו על התעלותה, והוא שר אשר טענה מקרה כי מה שנחשב אש כמגדלור במחשבות אלא מגדלור מוכן, האודות המבצעים שיר פיהם יש להתכוון והחורים אל החוף, אינם אלא אשור מרחם — נאלצה להודיר את תפוקת המרחבי שלה, ואפילו נתן להם "בתגיתיה" איכשהו כסופ של רבר, ולא מבטט סטון של פרייוליגות חומריות מופלגות שהעניקו לבעלי-השלטון רומה שאפשר להמשיל על בנייה-היה הוא את סטקי הנדל אל אחד משלהם, הלא הוא יבטושנקו עצמו. גם עמיתו של גליגלי, היה איש-חקר מעלה. ידע הוא שכדור-הארץ סיבב לשקשש סב וחק אכל חיותו לו משפחה... אין תמה, אפוא, כי גורבצ'וב צנא כאנטיסמיתותה אל שותפים נלהבים לסיסמה "גלאסנאט" שלו, והם מבשרי האזניים עתה.

ב"1962 הוצאתי לאור ב"ספרית-שועלים" את הספר "מרחות מן השירה הרוסית הצעירה", ובו מבזר חותם מיצירותיו של אותו דוד משוררים המכונה אצלם "הדביעי" (למפני דורות השירה הרוסית, מימי פושקין שכן ניצגו המובהקים של דוד זה, כגון בלה אחמאדווליה, אורי וונגנסקי, בולאט אקודלובה, ובמבזר, "בטושנקו", מסר כיום לכל שורריהשירה ברובר-העולמי. דוד זה פרי, כדברי וונגנסקי, "בועם פובלואר" אל כנס השירה בארצו, במחצית שנות החמישים, בסיון של מאבק על חירות-הידות. כשהוא שראב עירור מן הוועידה העשרים על הקיע חרושצ'וב את פולחן-האישיות של סטלין, וכשהוא נטו לחשוב כי אכן הגיע תור-האביב לחירות-העשרים, אך מחד נתברר לו טעותו, ובזמנו שירתו המכה לידת הדעת עתידהומין עם המיסר השלטוני, כל-התקשורת נקט המערי, שברבר-כלל יש להם עניין רב במרחש, ומה למסר, ידעו לספר במרחש שנות-החמישים שסר סיקאנטיים לרוב על העימות הדמית הזה שכן ההש לשררה עימות אשר, לראבון הלב, ניתן לסכמו, עד לקה גורבצ'וב, בכך שיר השורה הייתה בו על התעלותה, והוא שר אשר טענה מקרה כי מה שנחשב אש כמגדלור במחשבות אלא מגדלור מוכן, האודות המבצעים שיר פיהם יש להתכוון והחורים אל החוף, אינם אלא אשור מרחם — נאלצה להודיר את תפוקת המרחבי שלה, ואפילו נתן להם "בתגיתיה" איכשהו כסופ של רבר, ולא מבטט סטון של פרייוליגות חומריות מופלגות שהעניקו לבעלי-השלטון רומה שאפשר להמשיל על בנייה-היה הוא את סטקי הנדל אל אחד משלהם, הלא הוא יבטושנקו עצמו. גם עמיתו של גליגלי, היה איש-חקר מעלה. ידע הוא שכדור-הארץ סיבב לשקשש סב וחק אכל חיותו לו משפחה... אין תמה, אפוא, כי גורבצ'וב צנא כאנטיסמיתותה אל שותפים נלהבים לסיסמה "גלאסנאט" שלו, והם מבשרי האזניים עתה.

ב"1962 הוצאתי לאור ב"ספרית-שועלים" את הספר "מרחות מן השירה הרוסית הצעירה", ובו מבזר חותם מיצירותיו של אותו דוד משוררים המכונה אצלם "הדביעי" (למפני דורות השירה הרוסית, מימי פושקין שכן ניצגו המובהקים של דוד זה, כגון בלה אחמאדווליה, אורי וונגנסקי, בולאט אקודלובה, ובמבזר, "בטושנקו", מסר כיום לכל שורריהשירה ברובר-העולמי. דוד זה פרי, כדברי וונגנסקי, "בועם פובלואר" אל כנס השירה בארצו, במחצית שנות החמישים, בסיון של מאבק על חירות-הידות. כשהוא שראב עירור מן הוועידה העשרים על הקיע חרושצ'וב את פולחן-האישיות של סטלין, וכשהוא נטו לחשוב כי אכן הגיע תור-האביב לחירות-העשרים, אך מחד נתברר לו טעותו, ובזמנו שירתו המכה לידת הדעת עתידהומין עם המיסר השלטוני, כל-התקשורת נקט המערי, שברבר-כלל יש להם עניין רב במרחש, ומה למסר, ידעו לספר במרחש שנות-החמישים שסר סיקאנטיים לרוב על העימות הדמית הזה שכן ההש לשררה עימות אשר, לראבון הלב, ניתן לסכמו, עד לקה גורבצ'וב, בכך שיר השורה הייתה בו על התעלותה, והוא שר אשר טענה מקרה כי מה שנחשב אש כמגדלור במחשבות אלא מגדלור מוכן, האודות המבצעים שיר פיהם יש להתכוון והחורים אל החוף, אינם אלא אשור מרחם — נאלצה להודיר את תפוקת המרחבי שלה, ואפילו נתן להם "בתגיתיה" איכשהו כסופ של רבר, ולא מבטט סטון של פרייוליגות חומריות מופלגות שהעניקו לבעלי-השלטון רומה שאפשר להמשיל על בנייה-היה הוא את סטקי הנדל אל אחד משלהם, הלא הוא יבטושנקו עצמו. גם עמיתו של גליגלי, היה איש-חקר מעלה. ידע הוא שכדור-הארץ סיבב לשקשש סב וחק אכל חיותו לו משפחה... אין תמה, אפוא, כי גורבצ'וב צנא כאנטיסמיתותה אל שותפים נלהבים לסיסמה "גלאסנאט" שלו, והם מבשרי האזניים עתה.

אליאס ואומן, סופר
שפרסם שבעה-עשר
ספרים בנושאי משפט,
עסק בהסגרתו של פושע
נאצי מארגנטינה לישראל
נרדף בשעתו בגלל
השקפותיו הציוניות,
וכיום - עולה חדש

מאת שלמה סלוצקי

„עליתי ארצה
 כי אני רוצה
 להעניק חסות
 לשואה רוחנית
 המצפה
 ליהודים בכל
 ליהודי
 אר גנטינה
 בפד”מ”

[illegible]

עם אליאס נאומן, לחם ותיק ועולה חדש בארץ, על ארגנטינה, יהדות גולה ועלייה.

באיוזה מורה השמועה והתנהבותה של הנהגת הקהילה במקרה של צימון על החלשתן לעלות לארץ

עליתי ארצה כי אינני רוצה לתת יד להטפה מוסרית, להענקת חסות, גם כסתם עד לשואה הרוחנית אשר מגמה ליהדדים בגלות בכלל ארגנטינה כפרט, שתהיה לא פחות קשה מזו שקטלה שליש מעמנו ירושלה הנאצית.

אך ניתן להסביר התנהגות שבוך בהתבטת הקהילה היהודית, אשר
 נזכרת יבאר מספר לא מבוטל של אנשי מוצאם, יוצרים ומה
 שכליט

תלאותיו של עו"ד פילי

רצוה הגורל וכמה ימים לפני החפיכה של 24.3.76 יצא לאור ורשת הספר "חלאתיו של עו"ד מילר". בספר הצבעתי על כך שחוקי משפט כמשמעו — אינו שווה לכל, ושלבית הכלא מגיעים רק הפרועים והחמורים שבשורה. כבוד שמכנהו התאגדות הנודולות, אלה הנושנים במשך הזמן

הממשלה ומכביסים לכיסם כספי ציבור. המחדים נמנעו מחקובעים את מחדר חסם בשוק הצרכנים, כל אלה פורשני תוצאות של חמשי, נהגים מתנאים מיוחדים בחוק ומערכת המס

ואו, ימים מספר אחרי החכירה והשמיט על ופעת הסבר תחילה
החסיכה, חקמול, מר לרנר, חזליט לחשאר את הסבר בחקמול
במרתם החוצאת עד עברו, ועם, לאחר שמרנה החודשים והאשמיט

המספרים אכן הציגו קבוצות, אך מיד אחרי זה נאלצתי לחתום על

לאחר אותה גלות כשה בעקבות אימי רחא מענין שחמדיה
יחודי מולכר וכיוצא בלשאר חברות באימ חרות

ארגוניטורה ואי-על-שי שוחרטתי לשמור על מוסר ונאמנות. אצמי מוד מאוד מנן בבהמ"ל על צעירים ואי-נשים חלשים. אנבלאו כאשרם מוליטים על לא עחל בבכשם ובהמשך גט ונשול. ב על חבאס קורפוס ("Habeas Corpus") שהיא תביעת חסות.

ששטר, אך בארגונינה של אותם ימים עלתה לעד כינה ל

[illegible]

התבוננות בעבודתו המעולה. אלא! התבוננתי בכוראח כדי לסלק את המזלזל והמפחית. ודעתי למשפטיהם. כאן הכוראח מופיעה על פניה למחנה את המה – עמדתו הרדיקלית. כשישאר כמעט על פניו חלל, חנה הגדולה רגליה וזרועותיה אלוה ושווא בחתרסה. כשון תעניו ששפני אתה... אתם כבר שותה את אולי כדי תנצו! לא להם יש לכתוב רחבה צעירים שלכם במחנות. אולי יפגשו יפגשו. לא כי יכולתו להבליע דור ואחריו לו שמענה לשיטת הכוראח שלדבריו צעירים אלוה חתומה. כן אשר ורת לאופיה של הקהילה. יש במבטם של אלוה צעירים את הצורך על חומשת הדורות הארגוניים. כנגד האשמה החמישית שהיוצרים הם בעלי ואמנות כפולה. תחבולו וזו הייתה על פני מעין דורם כבליצני את סיפור המעשה.

וְלֹא לֵשְׁכוֹת וּלֹא לִסְלוֹחַ"

יש סימנים ברורים של חזרתם לעמדות מפתח ולנקודות זינוק לטרור ומשלטון הדמוקרטי. הצבא הארגנטיני לא ערך בתוכו ביק ביה בעקבות מפגיעות הקשות בזכויות האדם בתקופת הדיקטטורה ומלחמת פוקלנד.

[illegible]

ראשית, נכונה היא התגברות טרור. במסלולי האלימות, באורגנות
אחד, שגם אם יחולק אלימות פוליטית בחברה הדרוסאמריקנית שלפי
המחוקר דוסי, ודויה אלימות מסוג אחר, שלכלל את מסלול התאבדנות
ההמונית. נחשפו אלפי אנשים על ידי כוחות ביטחון לארשימים בחסות
הצבא האמריקני, נוצרו במסגרת ריכוז ובתיאור אלפי, "עורבים"
הוצאו להורג בין השנים 1967 ל-1983 עורש ורשומות.

את החסידי לא יזכור מלבד זה, ולחוש בדרכיהם של ביטחון לאומי
מקורבם בעמקם, ושפתיהם בבעות 60' בבירור. חסידים, הן לפי
ההתנהגותם, וכן בהצגת האמריקה הליטית בקוויטס שלום בארץ
בבוסטון על שטח האמריקה וכלי התניהם נגד האמריקה וכל
"שירות האומי, מקדיש" נגדיר של החסידי חסידים וכל
של אינטרסים כלכליים חקים של העמק חסידים בארץ אלה, ושל
ביתר חסידים אלה אשר כל בעמק חסידים סבבו במסגרת חסידים

מזוה כמה שנים תגיעו אותם בעלי אינטרסים למסקנה שהמשפט היקטסוורת' עלול לגרום למהפכה שמאלנית, ולכן מאשרים את יומם של משטרים נבחרים, במגבלות מסוימות שממסדי הנגדלים ארגונייה וארגוניו עלולים למצוא.

הקמת הארגונים להעמדת סטודנטים ביוזר המכונות לענייני חקירה ומסמכים ודוחות ובתי-חוקר, ואף תחנת סמי (אחד מתוך 17 עיר וישוב) על המהירות והיכולת ביישור (1984) אלא שזהו כל זאת נעשת במידת האפשר והיכולת.

אני כהלים מרע למחיר שאנצור לשלם עכר התורפה של חיות אדם
שלם ולאנשר לבני — שעכרם צר זה נעשה בעיקר — חיים שלמים

ביתנים אני תושב את תחזיתו וזה של לילות חורף במסעך לאני
אלה בשם המסעך — אלהי ידלו לחד המרבים עבירה —
החורבנות ישעיהו בשר מספר ימים אחרי גם אני ללמד עבירה
התחילי בנעשה בשר בתחומי המסעך, אשרי עקבו של מי עבירה
התושב על ידי תחנה לאור בארבעה — במסעך — המסעך
התחילי במסעך אחר בארבעה ימים, המסעך בארבעה ימים
לאני באני אחרת, אחרת באני המסעך כעל חצי מסעך.

